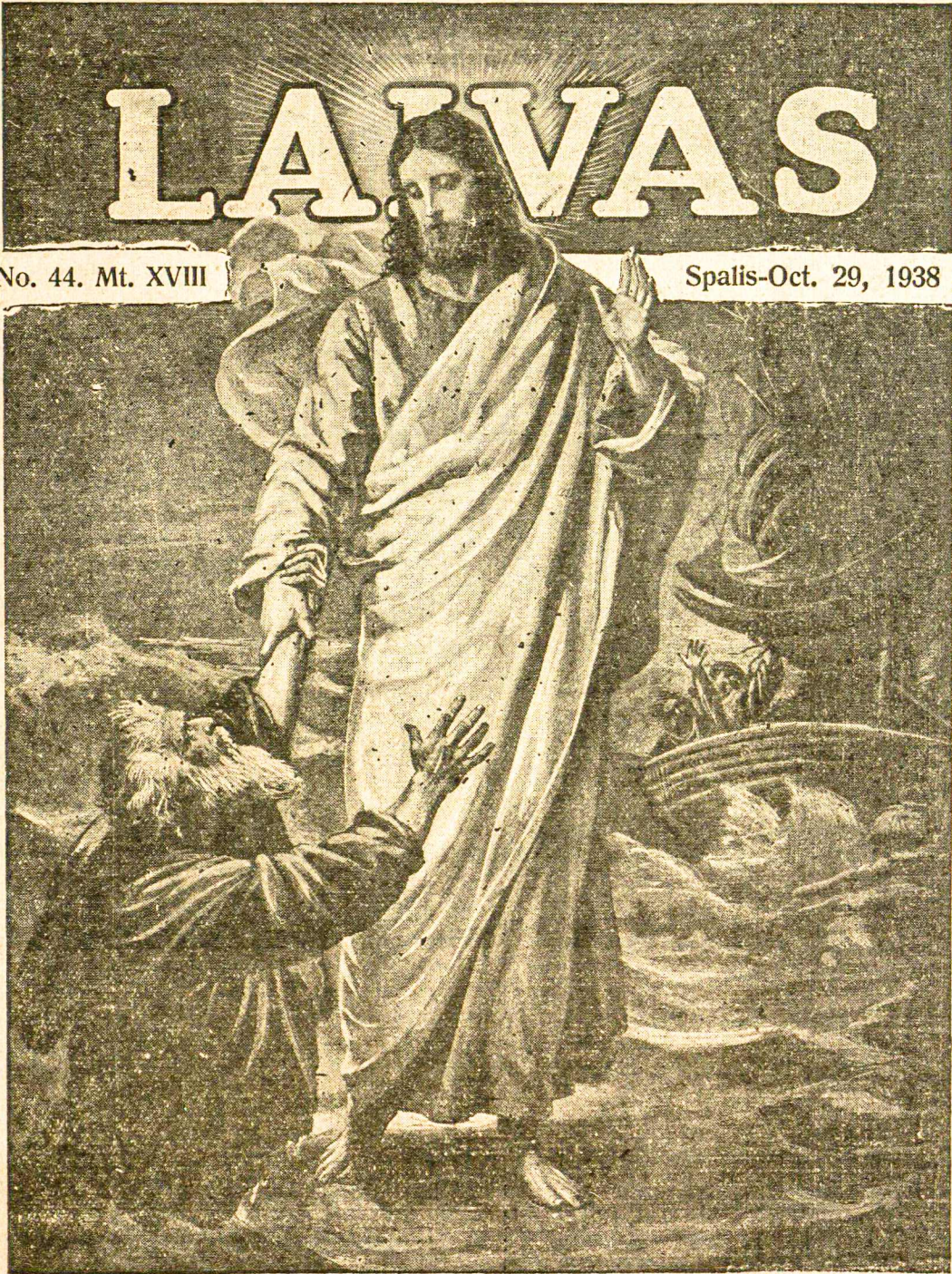

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 44. Mt. XVIII

Spalis-Oct. 29, 1938

LTSR valst
respublikos
biblioteka

XXI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

EVANGELIJA

Mato 18, 23—35.

ANUO metu Jėzus pasakė savo mokyti-
niam šitą prilyginimą: Dangaus kara-
lystė panaši į žmogų karalių, kurs no-
rėjo daryti apyskaitą su savo tarnais. Kuo-
met jis buvo pradėjęs daryti apyskaitą, at-
vesta pas jį vienas, kurs buvo jam kaltas
dešimtį tūkstančių talentų. Kadangi jis ne-
turėjo, iš ko užmokėti, jo valdovas liepė
parduoti jį, jo pačią, vaikus ir visa, ką
turėjo, ir užmokėti. Tas tarnas parpuolęs
meldė jį sakydamas: Turėk link manęs kan-
trybės, ir aš visa tau užmokėsiu. Valdovui
pagailo to tarno; jis paleido jį ir dovanojo
jam skolą. Bet tas tarnas išėjęs rado vieną
iš savo draugų tarnų, kurs buvo jam sko-
lingas šimtą denarų, ir nutvėręs smaugė jį
sakydamas: Atiduok, ką esi skolingas. Jo
draugininkas knirpšėčias meldė jį sakydamas:
Turėk link manęs kantrybės, ir aš visa tau
užmokėsiu. Jis gi nenorėjo, bet nuėjo ir į-
mesdino jį į kalėjimą, kolei užmokės skolą.
Kiti jo draugininkai, matydami, kas darėsi
labai nuliūdo; jie atėjo ir papasakojo savo
valdovui visa, kas buvo įvykę. Tuomet jo
valdovas pasišaukė jį ir jam tarė: Nedora-

LEKCIJA

Efez. 6, 10—17.

BROLIAI: Stiprėkite Viešpatyje ir jo sti-
prumo jėga. Apsivilkite Dievo šarvais,
kad galėtumėte drąsiai stoti prieš vel-
nio žabangus. Nes mūsų kova yra ne prieš
kūną ir kraują, bet prieš kunigaikščius ir
valdžias, prieš šių tamsybių pasaulio valdo-
vus, prieš piktumo dvasias padangėse. Todėl
imkite Dievo šarvus, kad galėtumėte priešin-
tis piktoje dienoje ir visame tobulai stovėti.
Taigi, stovėkite susijuosę savo strėnas tie-
sa, apsilvilkę teisybės šarvu ir kojas apsiavę
ramybės evangelijos pasiryžimu, prie viso to
įndami tikėjimo skydą, kuriuo galėtumėte
užgesinti visas ugningas pikčiausiojo vily-
čias. Pasiimkite ir išganymo šalną ir Dva-
sios kalaviją, tai yra Dievo žodį.

sai tarne, aš tau dovanojau visą skolą, nes
manęs meldei; argi tat nereikėjo ir tau pa-
sigailėti savo draugininko, kaip aš tavęs
pasigailėjau? Užsirūstinęs jo valdovas pada-
vė jį bradeliams, kolei užmokės visą skolą.
Taip ir mano dangiškas Tėvas jums pada-
rys, jei kiekvienas neatleisite savo broliui
iš savo širdies.

Parašė Kun. Al. Bublys, M. I. C.

Kelias Tikrojon Laimėn

(Tęsinys)

2. Ar rašytojai nepamelavo rašydami,
nepaslėpė ko?

TAČIAU, ne vienas gali sau užduoti klau-
simą: "ar šitie rašytojai buvo buvę tei-
singi, ar tikra visai tai, kas jų para-
šyta, ar nepaslėpta kas?"

Taigi, ir ištirkime šių rašytojų būdą. Aiš-
ku, jei Dievas Jėzus Kristus būtų buvęs pa-
norėjęs šitaip apie Jį rašyti, Jis būtų ga-
lėjęs pasirinkti vieną žymiausiųjų istorininkų,
kaip va: anų laikų žydų istorininką Juo-
zapą Titų Flavijų, gimusį Jeruzalėje, ar gar-

sų Filoną (Philo Judaeus), ar romiečius:
Tacitų, Svetonijų, ar Plinijų Jaunį. Tačiau,
Jis nepanorėjo, kad apie Jį rašytų pilni pui-
kybės, palaidi, veidmainingi žmonės. Šitie
istorininkai buvo tiktai trumpai paminėję
apie Jį: Tacitus savo veikale "Metraščiai",
Plinius savo "Laiškai", o Juozapas savo
"Žydų Senovė". Iš jų mes sužinome tik tiek,
jog Jėzaus būta, gyventa, mokyta žmonės,
mirta ant kryžiaus, jog Jis laikyta Dievu,
jog iš Jojo vardo ir krikščionių gauta var-
das, jog Jojo mirta Pontiaus Piloto laikais.

Kristus yra parinkęs sau net 8 rašytojus,
patikimus, kurie vienodai aprašinėja svar-

biausius Jojo gyvenimo įvykius, neatkartodami tų pačių smulkmenų.

Iš jų raštų aiškiausiai galima suprasti, jog jie geriausiai žinoję, savo akimis matę ir pragyvenę tuos visus įvykius, aprašydami juos taip smulkiai, taip ryškiai, taip nuoširdžiai ir taip tikrai, kaip kad negalima rasti nė vieno istorininko raštuose.

Jie yra tikri liūdininkai, kadangi jie savo akimis buvo matę, savo ausimis buvo girdėję, savo rankomis prisilytėję. Jie yra geriausieji liūdininkai, kadangi jie buvo buvę artimiausi Jėzui Kristui.

Jie visi vienodai rašo, kad ir kits nuo kito skiriasi savo išsilavinimu, savo luomu, savo verslu. Čia matome muitininką, šv. Matą; iš pradžių bailų ir svyruojantį šv. Petrą; žvejus ir mokslinčius; jaunikaičius kartu su suaugusiais, pagyvenusiais žmonėmis; pagaliau, aršiausią persekiotoją krikščionių, kurs virsta karščiausiuoju platintoju Jėzaus Kristaus mokslo, šv. Paulių!

Yra tai liūdininkai, kuriems buvo buvę labai svarbu įsitikinti įvykių tikrumą, kadangi nuo tikrumo parėjo jų darbas, jų likimas.

Yra tai liūdininkai, kuriais galima buvo pasitikėti. Visa svarba glūdėjo tame, ar Jėzus Kristus buvo daręs tikruosius stebuklus, ar ne; ar tikrai prikeldavo iš numirėlių nabašnikus ir patsai ar tikrai yra prisikėles, ar ne; ar Jis užžengė į dangų, ar ne; ar Apaštalams tikrai įsakęs skelbti Evangeliją po visą pasaulį, ar ne?!

Štai, kai dėl šito visa jie vienu balsu liūdią vienodai; iš tai darosi aišku, jog jie visa šita buvo matę; iš tai darosi irgi aišku, jog jie buvo rašę tiesą, nemelavę. Tvirtinti priešingai, tai būtų buvę vis lygu, lyg kad jie visi per trejetą metų būtų buvę vienodai apkvaišę, vienodų svajonių apsvaiginti, apkerėti! Reikėtų šitokiū atveju tvirtinti, jog ir galybės pasaulionių rašytojų buvę irgi proto nebetekę, aitvaro apgulti!

Reikia čia atkreipti savo dėmesį dar ir į tai, jog kiekvienas šitų rašytojų rašė nė kiek neprisilaikydamas, nei atsižvelgdamas tai, ką kiti rašė, ar jau buvo parašę; jis rašo taip, kaip kad jam išrodė: vieni buvo atkreipę savo dėmesio į vieną Išganytojo ypatybę, kiti į kitą; šio dėliai ir Išganytojo gyvenimo įvykius jie parinkdavo tokius, ku-

rie bavo atatikę jų sieki (rašymo tikslą).

Šv. Matas buvo buvęs muitininkas. Jis primena visų pirma Išganytojo kalbas, kurios skelbė naujasias teises, įstatymus; šv. Morkus sutrumpina šv. Mato Evangeliją pagal šv. Petro nurodymus; šv. Lukas, labiau už juos apsišvietęs, tikslingiau nušviečia įvykių laiką, vietas, asmens, labiau prisilauko įvykių eilės; šv. Jonas, mylimasis Išganytojo Apaštalas, jaunikaitis skaitas, nekaltas, apsimąstantis, labiau išigilina į Jėzaus gyvenimo ir darbų paslaptis, pasėmęs iš paties Kristaus didesnio įkvėpimo, siekia net dangaus paslapčių! Šv. Paulius primena tiktai istoriją ir ant jos pamatų stato savo išvedžiojimus ir pamokymus.

Tačiau, ir Evangelijose, ir Apaštalų Darbuose ir Apaštalų laiškuose tie patys jausmai, tas pats kilnumas, jautrumas, ta pati kalba, tas pats širdies plakimas, tas pats Jėzus Kristus, tas pats Jojo mokslas! Visi aprašinėja Jį savaip, o vistiek visuose Jis yra tas pats! Paimk į rankas bet kurią Evangeliją, ar laišką, ar Apreiškimą, visur Jėzus yra meilingiausias Atpirkėjas, geriausias Piemuo (Ganytojas), gailestingiausias Viešpats! Šio dėliai kad yra ir keturios Evangelijos, tačiau, susidaro tik viena Evangelija! Kad ir 8 rašytojai, tačiau, rašė vienas ir tas pats Dievas!

Mat, rašytojai ne vien tik buvo Jį matę, ką Jis daręs, girdėję, ką kalbęs, bet ir tikėję Juomi tvirčiausiai ir vienodai!

Negalima netikėti tokiais liūdininkais, kurie savo žodžiams patvirtinti buvo paguldę net ir savo galvas! Jie sako: "Nes mes negalime nekalbėti, ką matėme ir girdėjome" APD. 4, 20).

Garsieji istorininkai, persekiojimams išvengti, natylėdavo įvykius ir tik paslapčiomis pasisakydavo: "Štai įvykiai, kurių tarpe mes esame priversti gyventi, o, kas dar pikčiau, esame priversti tylėti!" O šitie šv. Rašto rašytojai nebijodavo nieko: jie rėždavo tiesą į akis ne vien nieko, ar maža tereiškiančiam žmogui, bet ir patiems valdovams: "Neleista tau laikyti tavo brolio pačios!"

Dėl Kristaus mokslo šv. Petras prikaltas prie kryžiaus; šv. Pauliui nukirsta galva; šv. Jonas įnardinta į verdantį aliejų; Egiptas yra matęs šv. Morkaus mirtį dėl Kris-

taus; Aitijopija žiūrėjo į nugalabintą šv. Matą; šv. Lukas miršta šitaip pat Bitinijoje; šv. Juda Apaštalas paguldo savo galvą Persijoje, o tuo pačiu metu jojo brolis, šv. Jokūbas, žydų nudažytas akmenimis, ir t.t.! Štai įvykiai, kuriuos matė istorija!

Šitokiu būdu Europa, Azija ir Afrika gir-dėjo tą pačią Evangeliją apie Jėzų Kristų, už kurį paguldė galvas ne vien tik šitie rašytojai, bet sekdami jų pavyzdžiu, ir milijonai žmonių katalikų!

Taigi, ar begalima abejoti Naujojo Įstatymo tikrumu ir teismumu?!

3. Ar N. Įstatymas nepakeistas iki šiol?

Taip tatai, Naujasis Įstatymas yra autentiškas ir nemelagingas. Tačiau, ir vėl reikia paliesti klausimas: Ar jis išliko tas pats iki mūsų laikų, ar jo kas nesuklaidino, nepakeitė?

Iki mūsų laikų N. Įstatymas yra išlikęs nepakeistas, o tai įrodo mums kad ir tai, kokia pagarba žiūrėta, ypač pirmutiniais šimtmečiais, į Šv. Raštą ir kokių rūpestingumu saugota, kad jis nepakliūtų į stabmeldžių nagus, kad jo nesugadintų, kad nesudraskytų!

Kokiu pasipiktinimu ir pasibiaurėjimu žiūrėta į tuos, kurie, išduodami Šv. Raštą, išvengdavo kankinimo, ar mirties! Kokiu stropumu ir karštamu ganytojais ir tikintieji užpuldinėdavo tuos, kurie išdrįsdavo dėl bet kokios priežasties pakeisti kad ir vieną žodį, ar raidę Šventame Rašte! Tikintieji saugodavo jį ne vien tik nuo stabmeldžių, bet ir hermeneutika, t. y. mokslas apie aiškinimą Šventojo Rašto, buvo iššaukusi didelio triukšmo, kai ji tyrinėdavo ir nagrinėdavo šitą brangenybę!

Kai šv. Jeronimas buvo sumanęs išversti Šv. Raštą lotynų kalbon, tai buvo pakilęs toksai triukšmas dėlto, kad jis yra išdrįsęs pasikėsinti versti Šv. Raštą, kad jis buvo jau bepametęs savo sumanymą, ir tiktai popiežiaus šv. Damazo lieptas, jis ėmėsi savo darbo ir privėdė jį iki galo!

Jau vien šitokios pagarbos būtų pakakę įrodyti, jog Šv. Raštas negalėjo būti iškreiptas; tačiau, šituo nepasitenkinsime ir atsi-kreipsime šiuo atžvilgiu tikrųjų mokslinčių irodymų.

Jau antrajam šimtmečiui besibaigiant, suskaičiuota į 30 tūkstančių Naujojo Įstatymo

knygų nuorašų; tačiau, kadangi daugelis jų buvo neperžiūrėtų, tai matyta reikalo jie palyginti ir patikrinti. Ši darbą buvo apsi-ėmęs atlikti Origenes, anų laikų mokslin-giausias ir patikimiausias žmogus. Jis yra at-žymėjęs įvairumus, ar skirtingumus su ori-ginalu (pradiniu raštu), o klaidas ir savo pastabas išdėstė savo garsiajame Komento-riuje (paaiškinimuose). Ir štai, iš šio mes sužinome, jog skirtingumai nuorašuose ne-turį esminės klaidos, ir šventosios knygos esančios apsaugotos nuo pagrindinių klaidų!

Šventieji Bažnyčios Tėvai (Daktarai) savo raštuose nuolatų vartoja Šv. Rašto iš-traukas; jie dažnai darydavo jas iš atmin-ties, savo žodžiais, ir iš po jų plunksnos išeidavo kai kada ne žodis žodin jojo saki-niai, bet savais žodžiais nusakyti. Tačiau, Tėvų raštuose randame tikrų Šv. Rašto sa-kinių tiek, kad, jei kartais iš jų raštų galima būtų surašyti pilnas Šv. Raštas, su-rinkus sakinių paskui sakinio, straipsnis pas-kui straipsnio!

Šv. šv. Jono Auksaburnio, Basiliaus, Irenė-jaus, Ignaco ir Klemenso raštuose mes turi-me išrašytą visą Evangeliją taip, kaip jie buvo gavę ją iš šv. Petro, šv. Pauliaus ir kitų.

Tačiau, dar ir šio negana: kadangi nuo anų tolimiausiųjų iki mūsų laikų N. Įstaty-mas yra išverstas įvairiausiomis kalbomis, išplatintas po visą pasaulį ir tapęs taip įpra-stas (populiarus), kad sunku ir bepasakyti, kiek iš viso esama jojo laidų!

Vienas anglas rankiojo Šv. Rašto nuora-šus, padarytus prieš atsirandant spaudai, 30 metų praslinkus jis paskelbė savo darbo iš-vadas; ir štai, kas buvo pasirodę: jų bū-ta trijų dešimčių tūkstančių. Ir tai dar ne galas: kiti jojo pasekėjai priskaitė jų per pusantrą šimto tūkstančių egzempliorių!

Ir kas stebėtina, tai tas, jog visuose ši-tuose nuorašuose nesurasta nė vienos tikros esminės, pagrindinės klaidos! Būta skirtu-mo tik menkniekiuose: lygiagrečiuose išsi-reiškimuose, įvykių eilėse, tačiau, ne pačiuo-se įvykiuose, ne iš esmės! Ir juo labiau bū-ta skirtingumo, juo labiau įsitikinta, jog vv. Raštas neiškraipyta! Aiškiai, tai Dievo Apvaizda, kuri saugoja savo Žodį nuo su-klaidinimo šitokioje daugybėje įvairių sa-kinių ir išsireiškimų! Ji leidžia palįst žievę,

bet neleidžia užgauti branduolio!

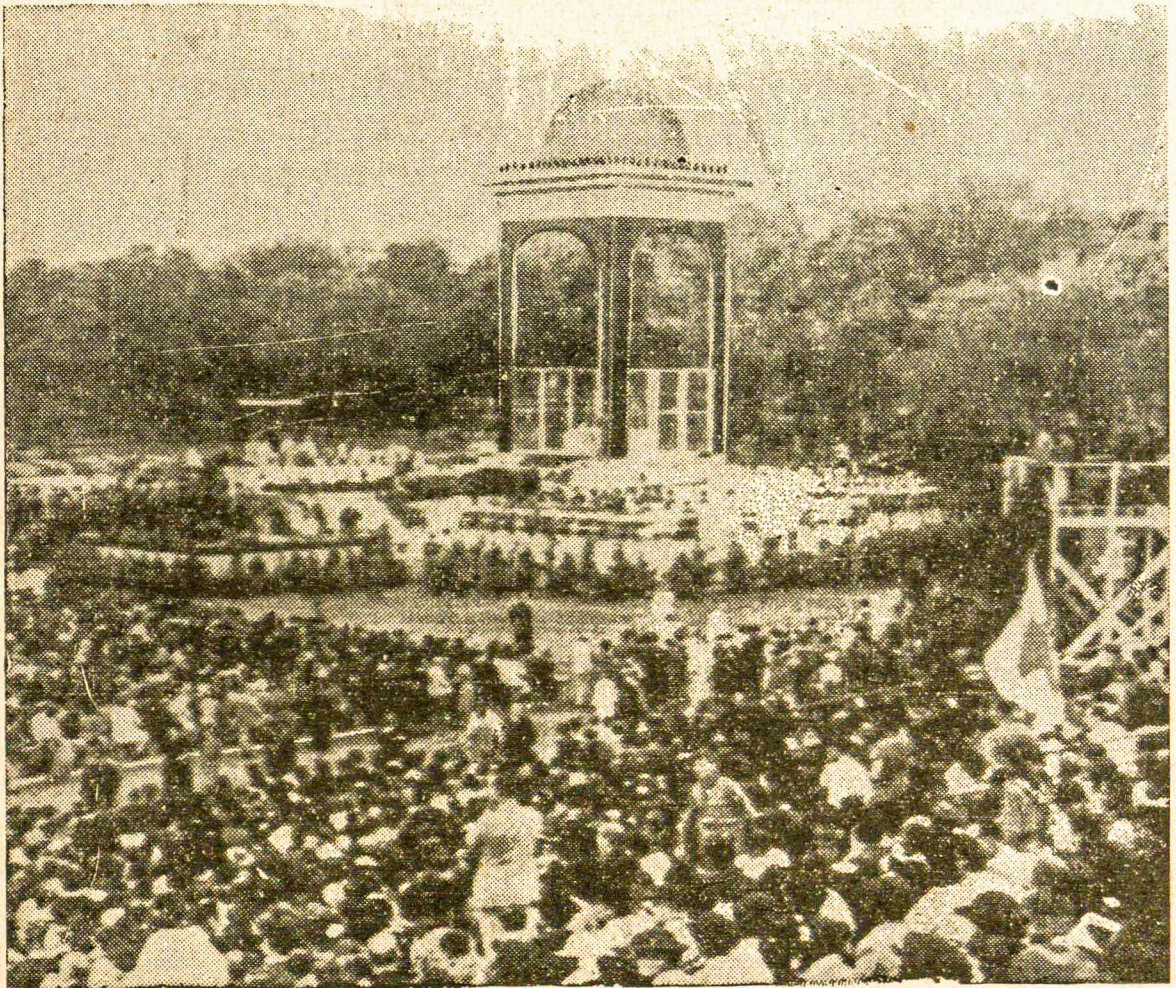
Dar ir šio negana: pradėta knisinėtis po pasaulio įvairias atsiskyrėlių lindynes ir vienuolių knygynus; atsidurta Atoso, Egipto, Sirijos; surinkta arabų, siriečių, koptų, armenų, etiopų nuorašus ir nesurasta juose nė mažiausio dalyko, kurs mestų bet kokį abejonės šešėlį ant Šv. Rašto!

Tegul viso pasaulio visi mūsų tikėjimo priešai, kur nori ir kaip nori, kasinėjas, tyrinėja ir nagrinėja tikslui įrodyti Šv. Rašto netikrumus, esame tikri, jog veltai jų darbais! Gaila tik jų triūso, laiko ir pinigų, kuriuos jie būtų galėję naudingai su-

vartoti žmonių gerovei.

Taigi, iš viso, aukščiau pasakyto, mes jau esame tikri, jog visas Šv. Raštas: Senojo ir Naujojo Įstatymo yra autentiškas, nemelagingas ir neiškraipytas kai dėl esmės! Juomi mes drąsiai galime pasitikėti ir juomi remtis!

Šio dėliai išmintingai ir darome, tikėdami visu tuo, kas yra parašyta jame. Ir veltui šaukia įvairūs "biblistai", ar kiti, kaip jie ten besivadintų, netikėliai! Jų privėdžiojimaj ir noras sugriauti mūsų Šventąjį Raštą yra taščias galas!

Vaizdas iš New Orleans, La., kur atviram ore, atidarant Nacionalį Eucharistinį Kongresą, spalio 18 d., Jo Eminencija KardinolasMundelein, Šv. Tėvo atstovas, laiko pontifikales šv. Mišias. 75,000, suvažiavusių iš viso krašto, apsupę altorių, dalyvauja nekruvinoje aukoje. (Acme Telephoto).

Nedarbo Klausimas

AMERIKOS vyriausybė ir apskritai visa Amerikos visuomenė nuo seniai užimta nedarbo klausimu. Visas kraštas tuo susirūpinęs dėlto, kad nežiūrint į vyriausybės pastangas, šioje šaly vis dar yra virš dešimties milijonų bedarbių.

Nedarbo klausimas yra opus ne vien ekonominiu žvilgsniu. Jis yra opus ir tikybos ir doros žvilgsniu. Šv. Rašto pradžioj sakoma, kad žmogas sau pragyvenimą pelnys, liedamas prakaitą. Apie tai visi žinome. Dievas apie tai priminė pirmiesiems tėvams — Adomui ir Ievai — po iš rojaus išvarymo. Šv. Rašto pabaigoje yra pasakyta, kad jei kas nedirba, tai ir tenevalgo. Tą pasakė apaštalas šv. Povilas. Nestebėtina, kad jis taip griežtai ir aiškiai apie darbą pasakė. Mat jis pats pasižymėjo dideliu darbštumu ir uolumu.

Tai va, kaip nedarbo klausimas rišasi su tikybos mokslu. Todėl visi tikintieji su pasibaisėjimu turime žiūrėti į vis besitęsiantį nedarbą. Visi tikintieji privalėtų užsidegti noru pašalinti tas kliūtis, kurios trukdo bedarbius aprūpinti darbais.

Diktatoriai apsidirbo su nedarbu

Diktatoriškosios šalys — Vokietija, Italija, Rusija — didžiuojasi, kad išrišo nedarbo klausimą. Tose šalyse visi dirba ir turi dirbti. Seniau Rusija skelbė, kad jai trūksta darbininkų. O dabar ir Vokietijos vyriausybė skelbia, kad jai pritrūkė darbininkų ir šaukia vokiečius svetur gyvenančius grįžti į Vokietiją.

Diktatoriškosios šalys nedarbą pašalina ne stebuklais ir ne kokiais ten ypatingais sumanumais. Diktatoriai nedarbą pašalina ir bedarbius darbais aprūpino ne iš ypatingos darbininkams meilės. Diktatoriai nedarbo klausimą išrišo, įvesdami priverstinius darbus. Suplanavo visaomeniškus darbus, mobilizavo bedarbius ir juos gabeno prie tų darbų. Rusijoje iškasta įvairiose vietose platus ir ilgi kanalai. Ties Maskva išmūrijo didžiulį tvenkinį ir padarė ne ežerą, o tiesiog jūrą. Pastatė milžiniškus trobėsius. Maskvoje pravedė požeminius kelius. Sovietų vyriausybė tuos darbus atlikdama paaukavo

ne tūkstančius, o milijonus žmonių gyvybių.

Nedaug žmoniškesniu būda ir Vokietijos naciai apsidirbo su bedarbiais. Ir nacių vyriausybė bedarbius pristatė prie viešų darbų priverstinu būdu. Vokietijos bedarbiai suvaryti į amunicijos fabrikus, nugabinti tvirtovių statyti ir t.t.

Rusijos darbininkai katoginį darbą dirba už skurdų pragyvenimą. O jų sveikatos ir gyvasties apsaugojimas vyriausybei ne galvoj. Vokietijoje darbininkai, žinoma, geriaai užlaikomi, bet ir jie dirba tik už šioki toki pragyvenimą.

Taigi diktatoriškos šalys nėra pavyzdys, kaip išrišti nedarbo klausimą.

Kas negera Amerikoje?

Dabar žiūrėkime, kas daroma šioje šalyje, kad aprūpinti bedarbius darbais. Taipgi pažiūrėkime, kas reikėtų daryti, o nedaroma.

Pirmiausia atsiminkime netoliną praeitį. Amerikoje niekada netrūkė bedarbių. Jų būdavo ir geriausiai laikais. Ir 1929 m. bedarbių Amerikoje buvo apie du milijonu. Bet geriausiai laikais tas bedarbių skaičius, nors ir nemažas, nesudarė problemos. Dėlto niekas tąsyk nekvaršino sau galvų — nei vyriausybė, nei visuomenė.

Kas kita ėmė darytis, kai prasidėjo depresija. Kai nuo 1930 metų pramonės ratas ėmė lėčiau suktis, kai finansinės įstaigos pradėjo siūbuoti, tai bedarbių eilės kasdien ėmė tirstėti. O kai darbai vis mažėjo, kai bizniai ėmė silpnėti ir kai bankai vienas po kitam pradėjo užsidarinėti duris, tai bedarbių atsirado didžiulės armijos. 1932 metais bedarbių buvo apie 15 milijonų. Išrodė, kad šio krašto santvarkos pamatai ėmė braškėti. Buvo sakoma, kad Amerikoje, jei ne Rooseveltas, tai revoliucija būt kilus į 60 dienų.

Prez. Rooseveltui atsistojus prie krašto vairo, dalykai ėmė kiton pusėn krypti. Dabar jau nebėra pavojaus ekonomiškam ir sociališkam suirimui. Bankai tvirtai stovi, bizniai ne blogai eina, pramonės ratas sukasi. Nors taip yra, bet privatiškos pramonės, bizniai ir finansinės įstaigos negalėjo ir negali suimti bedarbių į darbus.

Viešieji darbai

Tiems bedarbiams pagelbėti vyriausybė ruošia viešus darbus, kitiems teikia "reliefą" (pašalpa).

Viena iš svarbiųjų priežasčių delko bedarbių armijos nemažėja yra ta, kad nuolatai išrandamos naujos mašinos, tobulinamos senos ir tokiu būdu kompanijos apseina su mažiau darbininkų. Mašinų išradimai ir jų pagerinimai didina bedarbių armijas. Gamyba atliekama vis su mažesniu darbininkų skaičiumi.

Kuomet darbdaviai vis su mažiau darbininkų apseina, tai iš kitos pusės reikia atsiminti, kad šioje šalyje kasmet priauga po pusę milijono naujų darbininkų, neskaitant tų darbininkų, kurie pasišalina iš darbo rinkos dėl mirties, senatvės, nesveikatos, susižeidimų ar kitokių priežasčių.

Tai va su kokiomis aplinkybėmis reikia skaitytis, svarstant nedarbo klausimą. Čia gali kilti klausimas — ar galima visus krašto bedarbius aprūpinti darbais ir žmoniškais algomis, žmoniškesniais negu diktatoriškose šalyse, būdais? Į tai drąsiai galima atsakyti taip. Šioje šalyje visiems žmonėms gali užtekti darbų ir su žmoniškais atlyginimais. Apie tai jokios abejonės būti negali. Kadangi dabar visi darbininkai nėra darbais aprūpinti, tai kas kaltas? Už tokį dalyką stovį negalima suversti bėdos nei ant vieno kurio nors asmens, nei ant vyriausybės, nei ant kapitalistų, nei ant darbininkų, nei ant bedarbiaujančių žmonių. Dailinai visi kalti.

Dabar nėra sutarimo tarp vyriausybės, kapitalistų, finansininkų ir darbininkų. Jų "tymas" yra panašus į pasakėčią apie gulbę, lydeką ir vėžį. Taigi svarbu, kad galų gale prieitų prie bendradarbiavimo vyriausybė, kapitalistai ir darbininkai.

Kad atsirastų daugiau darbų, tai reikia darbo valandas trumpinti, panaikinti viršlaikio darbą. Kapitalistai tam griežtai priešinasi.

Bet jei kapitalistai ir imtų trumpinti darbo valandas ir imtų daugiau samdyti darbininkų, tai visvien jokių būdu jie visų bedarbių nesuimtų į darbus. Reiškia reikia ieškoti ir kitokių būdų, kad gelbėti bedarbius. Tie būdai, jau žinomi. Yra tai "relie-

fas" ir vieši darbai.

"Reliefą" be jokių ceremonijų reikia atimesti. "Reliefas" nesiderina nei su ekonomiškais principais, nei su tikybos mokslu. Žmogus turi pats užsidirbti duoną, o ne būti kokių parazitų, arba diele. Kadangi, kaip sakėme, nėra galimybės, kad fabrikantai ir biznieriai suimtų visus bedarbius darban, tai lieka turėti viešus darbus. Tokie darbai jau vedami, bet jie nėra nei iš tolo taip sutvarkyti, kaip turėtų būti. Dabartiniai viešieji darbai nėra užvesti su tikslu, kad kuo didžiausia nauda būtų visuomenei. Dabar viešieji darbai daugumoj vedami priemiesčiuose, kur mažai arba visai žmonių negyvenama. Tuo tarpu pačiuose miestuose, kur tirštai žmonių gyvenama, visai mažai arba jokių pagerinimų nedaroma. Gatvėse ir gatvelėse (jėlose) didžiausias nešvarumas. Šalysgatviai aplūžę, gatvės duobėtos. Daugybė tokių lūšnų, kurios netinka nei šunims gyventi. Na ir taip darosi, kuomet milijonai žmonių bedarbiauja, kuomet milijonai dolelių išleidžiama "reliefui". Tokiai padėčiai esant, dar šaukiama, kad darbų nėra! Tai juk lyg tam, kurs po vandenį braido ir šaukia, kad nėra kas gerti.

Palyginimas su senąja Rusija

L. Tolstojus, garsusis Rusijos rašytojas, viename savo veikale pikta pajukė savo laikų tvarką. Tą tvarką jisai prilygino prie ūkininko, kurs uždarė į diendaržį savo karves. Kuomet karvės pradėjo menkėti ir sirgti, tai jis pasišaukė mokytus agronomus ir veterinarus. Atvykę mokytieji veterinarai ir agronomai, apžiūrėjo karves ir ėmė aiškinti, kas reikėtų daryti. Vieni sakė, kad karvėms reikėtų paauksuoti ragus, kiti sakė, kad joms reikėtų parišti skambaliukus, tretį patarė pakarpyti uodegas. Ir nei vienas nepasakė, kad karves reikia paleisti į ganyklą.

Kaip minėti agronomai ir veterinarai, sako Tolstojus, beprotiškai pasakojo ūkininkui apie jo karvių būvio pagerinimą, tai taip beprotiškai svarsto ir caro ministeriai ir didikai apie Rusijos biednuomenės padėtį. Kaip išbadėjusioms ir ištroškusioms karvėms bereikėjo maisto ir vandens, tai taip Rusijos biednuomenei bereikėjo žemės. Bet Rusijos žemes caro laikais turėjo apžioję dvarininkai ir visokie didikai.

Kaip caro laikais Rusijos biedraomenė kentėjo dėl didikų gobšumo ir vyriausybės lepšiskumo, tai panašiai darosi dabar ir Amerikoje. Rusijoje prie caro nieko netrūko, kad visi žmonės būtų sotūs, žmoniškai apsiirę ir žmoniškuose namuose gyventų. Nieko netrūksta nei šioje šalyje. Rusijoje prie caro bereikėjo žmones apdalinti žeme ir vargas būt buvęs pašalintas. Tas darbas turėjo būt pradėtas iš viršaus — nuo vyriausybės ir didikų. Čia irgi darbas turi būt pradėtas nuo viršaus — nuo vyriausybių miestų, valstybių, Washingtono, nuo kapitalistų ir organizuotų darbininkų. Bet kaip caro vyriausybė su didikais vilkino reformas, tai taip dedasi ir šioje šalyje. Rusijoje pasivėlinta su reformomis. Ar tas pat atsitiks ir šioje šalyje? Šiaip ar taip pranašauti reikalo nėra, bet kol kas matome, kad dalyvai nėra tinkama vaga.

Kristaus Karaliaus Šventė

Paskutinį spalio mėnesio sekmadienį pripuola Kristaus Karaliaus Šventė. Šiomet ta šventė bus spalio 30 d.

Kristaus Karaliaus šventę įvedė dabartinis Šventasis Tėvas Pijus XI. Paskelbė tuo tikslu, kad pasauliui įrodyti, jog Kristus privalo būt pripažintas mūsų karaliu visose mūsų gyvenimo srityse. Kristaus viešpatavimui rubežius nustatyti nėra galima. Jo viešpatavimui nebus galo.

Dievo angelas apreiškė, kad Kristus sės ant karaliaus Dovydo sosto ir amžinai viešpataus. O katalikiškoji Bažnyčia paveldėjo karaliaus Dovydo sostą. Dievo karalystė čia ant žemės prasidėjo su žydu tauta. Kadangi žydu tauta atsisakė Kristų pripažinti, tai ji Dievo tapo atmesta.

Bet krikščioniškosios tautos pradėjo tolintis nuo Kristaus. Pradėjo šalinti religiją iš viešojo gyvenimo. Valstybės ėmė šalinti Dievą iš parlamentų, teismų, mokyklų, biznių, finansų, pramonų ir pagalių namų. Tautos taip sakant laisvamanėjo. To pasekmės yra aiškios: mažesniųjų tautų išnaudojimas, silpnesniųjų prispaudimas, darbininkų suvaržymas, suktybės finansuose, neteisingumas valstybiniame aparate, visuotinas doriškas sumukimas, satarčių ir duoto žodžio nesilaikymas ir kitokios blogybės. Prasidėjo kova

prieš visa, kas dieviška.

Kad sugedusiam pasauliui pagelbėti atsipeikėti Šv. Tėvas ir įvedė Kristaus Karaliaus šventę. Ta šventė pasauliui primena, kad šio pasaulio valdovai negali skaitytis visagalinčiais, neribotais viešpačiais, o privalo remtis Kristaus nustatytais pamatais.

Nuo Kristaus Karaliaus šventės paskelbimo jau eina antras metų desėtkas, o pasaulis neatsipeikėja — vis giliau grimsta į nedorybes. Diktatoriai dangėja, jie stiprina ir plečia savo galią, vis labiau varžo Bažnyčią ir vis labiau persekioja tikinčiuosius, vis mažiau remiasi teisingumu. Tad vaizdas nekoks. Užtat tikintieji privalo labiau įsijudinti, išsirikiuoti ir stoti į kovą su tiesos, teisėtumo ir teisingumo mindžiotojais. Be griežto pasipriešinimo priešininkai nenusileis, nepasitrauks iš užimamų pozicijų. Jie nesužmonės, jei nebus stiprus pasipriešinimo.

Ne visose valstybėse, ne visose tautose šių laikų piktas yra lygiai praplitęs. Vienur daugiau, kitur mažiau, bet visur jis reiškiasi. Ten, kur tas piktas jau įsigalėjo, kur jis įleido šaknis, reikės daug laiko ir daug pastangų iki piktas bus pašalintas arba sumažintas. O ten, kur tas piktas dar nėra įsigalėjęs, reikia budėti, kad jis negarų išigalėti.

Pagalios reikia įsidėmėti, kad pasaulį atnaujinti Kristuje tegali tik tikrieji tikintieji! Šv. Tėvas Pijus XI sako: "Tuli žmonės, iš paviršiaus kad ir ištikimai pildydami religines pareigas, tačiau savo darbo, pramonės, profesijos, prekybos ir tarnybos srityje, dėl apgailėtino savo sąžinės dvilypumo, gyvena gyvenimą, kuris per daug nesutaria su aiškiais krikščioniškojo teisingumo bei krikščioniškosios meilės principais. Iš čia papiktinimas silpniesiems tikėjime, o piktavaliams — gera proga kaltinti dėl to pačią Bažnyčią".

Kristaus Karaliaus šventė teesti proga sustiprinti savyje krikščioniškąsias dorybes ir gaivinti jėgas kovai prieš šių laikų piktą.

Gerai užlaikomas tikėjimas, yra ne kas kitas, kaip tik teleskopas, kurs aiškiausiai mums parodo danguje esantį V. Dievą, kurio mes savo kūno akimis, nieku būdu nebegalime matyti.

Paklausimams Atsakymai

Kodėl Jėzus leidosi būti velnio gundomas tyrumoje?

...nes tokia buvo Jo Valia. Pirmu žvilgsniu mums tikrai atrodo keista matyti mūsų dievišką Išganytoją velnio gundomą. Tačiau, ką Dievas daro — gerai daro, ir ne be tikslo. Kristus davėsi gundomas dėl dviejų priežasčių:

1—Jėzus norėjo būti į mus panašus visame, išskyrus nuodėmę, ir

2—Jėzus Savo pavyzdžiu norėjo pamokyti mus kaip mums reikia užsilaikyti kai pik-tasis mus gando.

Žinokime, jog pagunda nėra nuodėmė. Gyvenimas yra pilnas pagundų, ir vienokis ar kitokis pagundose pasielgimas kaip tik nusprendžia ar po mirties žmogus bus priimtinas į dangų tarp šventųjų ar pasmerktinas į pragarą tarp prakeiktųjų. Pagundos yra mums reikalingos ir neišvengiamos. Taigi, Išganytojas stato Save pavyzdžiu, kuriuo turime pasekti pagundų kovojime.

Sakykite, jog žmogus pasigeria ir padaro tokių dalykų, kurių, turėdamas blaivų protą, už visus pasaulyje pinigų nedarytų. Ar tokie veiksmai, kuriuos žmogus būdamas girtas padaro yra nuodėmės?

Tokie veiksmai kaip piktžodžiavimas, barmiai, neteisingumai ir prasikaltimai prieš skaistybę, nors papildyti tada kada žmogus yra girtas, yra priskaitomi jam kaip nuodėmės, jeigu tie veiksmai galėjo būti pramatyti ir tikrenybėje buvo pramatyti. Tokie veiksmai plaukia iš laisvos valios, nes žmogus daleisdamas jų priežastį, daleidžia ir padarinius, kurie iš priežasties plaukia. Veiksmai tada vadinami pramatytais, jeigu žmogus žino, jog kai pasigeria, jis papras-tai taip ar kitaip pasielgia.

Taigi, galime sakyti, jog viskas priklauso nuo to, ar žmogus pasigėrė ir elgėsi nuodėmingai tik vieną kartą ar pakartotinai. Jeigu tai atsitiko tik vieną kartą, tie veiksmai, kuriuos papildė girtybės stovyje, veikiausiai nebuvo nuodėmės, nes vargu jie buvo pramatyti. Bet jeigu jis pasigėrė, iš

prityrimo ar kitų šaltinių žinodamas, jog būdamas girtas papildė tokius ar kitokius nuodėmingus veiksmus — prieš Dievą jis yra kaltas už visas tas nuodėmes ir jos jam yra priskaitomos. Jos tiek plaukia iš laisvos valios kiek jis laisvai ir žinodamas daleidžia jų priežastį.

Ar vedybų prisipažinimas reiškia mirtį šeimoje? Jeigu paveikslas nukrinta nuo sienos, ar tai reiškia mirtį?

Visai ne! Dar kartą — ne! Šie dalykai (ir nesuskaitomi kiti jiems panašūs) nieko ypatingo nereiškia, nebent, jei kai kas yra mąstęs ar kalbėjęs apie vedybas. Jeigu paveikslas nukrito nuo sienos — žiūrėkite ar tik vinis nebuvo gerai įkalta į sieną, o gal šniūras buvo nedrūtas, ar viela surūdijusi ir nutrūko. Tik tokios reikšmės, tegalima tuose dalykuose įžiūrėti. Tikėti į tokius dalykus žinoma būtų nuodėmė, kuri papildoma dėl to, jog priskaitoma priežastims tokie padariniai, kurių tos priežastys pačios iš savęs negali išduoti. Pildantieji šiokias nuodėmes, atsitikimais ir menkos vertės įvykiais tvarko visą savo gyvenimą, tikėdami, jog tie įvykiai gali teigiamai ar neigiamai paveikti jų ateitį ir laimę. Kiti tokie prietarai būtų: nevykti kelionėn penktadienį, saugotis jog įrūda katė neperbėgtų skersai mūsų tako, tikėti jog pasaga ir keturlapis dobilas reiškia laimę, ir daugelis kitų. Stebėtina, jog ir katalikai taip labai visokiems prietarams pasiduoda ir į juos tiki. Tik reikėtų pasiklausyti kaip kurios motinėlės ir tėvukai ima 'poryti' įvairius atsitikimus, kaip moka patarinėti vaistus išsinarinimams, išgąsčini ir visą pundą kitokių įdomių dalykėlių. Jeigu rimtai su tokiais prietaringais įvykiais skaitomasi, yra nuodėmė — tiesa, papras-tai atleistina, bet kartais net ir mirtina.

Visos mūsų nuodėmės, blogumai ir įvairios ydos, apie kurias kartais gal ir labai abejojame, pasirodytų mums labai aiškios, jeigu tik į jas per savo sielą veidrodį rimtai pažvelgtume.

Katalikas Ir Dabartinis Gyvenimas

DABAR mes gyvename keistus, bet sykiu įdomius laikus, kurie reikalauja didelio apdairumo, gilios išminties, veiklios krikščioniškos meilės žmonėms ir visam tam, kas gražu ir tauru. Prie gilios išminties ir veiklios meilės, kuri reiškiasi darbais, reikia nemažiau tvirtos, galingos valios, kuri siektų, nežiūrint įvairiausių gąsdinimų ir kankinimų, visa tai, kas yra pažinta kaip neras ir reikalingas dalykas žmogaus ir visuomenės gyvenime. Šiandien niekas neabejoja, kad tokiu reikalinga ir naudinga žmogaus ir visuomenės gyvenimui yra Katalikų Bažnyčia, kuriai yra pavesta skelbti Kristaus dieviškasis mokslas ir pratinti žmones pagal Kristaus mokslą gyventi visur: savo privačiame gyvenime, šeimoje, turguje, rinkimuose, vaišėse; na, ir plačiausiame viešame gyvenime.

Bet Katalikų Bažnyčia šiandien smarkiau yra puolama, negu kada nors ir nori ją išstumti iš viešo gyvenimo. Kai kas nori visą Bažnyčios veiklą suvesti tik į rašančiąs kalbėjimą ir škaplerių nešiojimą ir norima jos veikimo plotą apibrėžti tik malda ir bažnytinėmis apeigomis. Bet tai yra didelė naujų laikų klaida, su kuria sąmoningas ir aiškus katalikas turi susipažinti, kad įstengtų jos viliojimams nepasiduoti ir sykiu galėtų dar labiau savo katalikišką veiklą išvystyti visose gyvenimo srityse.

Pirmiausia, turime atsiminti, kad katalikų Bažnyčia yra Kristaus įsteigta draugija, kurios tikslas vesti žmones į išganymą, į laimę. Katalikų Bažnyčia į amžiną tėvynę, į kitą gyvenimą veda per šį pasaulį, nurodydama pareigas, kurias turi atlikti savęs ir kitų atžvilgiu. Ji primena žmogui kaip turi tvarkyti savo gyvenimą, kad nenukentėtų sielos reikalai. Taigi, kur tik atsiduria žmogus, ten pribūva ir Bažnyčia, nes jos reikalas yra visur būti, kur yra žmogus, nes Bažnyčia yra įsteigta žmogaus dvasios reikalams. Bažnyčia ateina ir nurodo kelią, kurį turi žmogus pasirinkti, kad jo sielos reikalai gerai būtų aprūpinti. Taigi, iš to matome, kad Bažnyčia moko žmogų ne tik rašančių kalbėti, škaplerius nešioti, bet, svarbiausia, nori išmokyti dorai, išmintingai gy-

venti, kad šioje žemėje žmogus, dorai gyvendamas, pasiektų kitame pasauly amžiną laimę. Iš čia matome, kad Bažnyčia nėra kažkoks paprastas reiškinys, dalykas, bet tai yra įstaiga, kuri žmones ruošia rimtam ir atsakomam gyvenimui ir kai žmogus pavargsta, ar suserga, tai tada vėl Bažnyčia ateina į pagalbą stiprinti žmogaus išpažinties, šv. sakramentų pagalba. Šie dalykai rodo, kad Bažnyčia yra viešas dalykas ir mes turime ją branginti ir vertinti.

Kas rimtai yra įsigilinęs į gyvenimą ir jį pažinęs, tas su katalikų Bažnyčia skaitosi ir jai leidžia plačiausiai gyvenime pasireikšti, nes tie valstybės vyrai žino, kad juo bus geresni ir doresni piliečiai, juo bus valstybės pamatai stipresni. Vienas žymus mokslininkas, kuris neseniai grįžo į katalikų Bažnyčią, trumpai pasakė: aš katalikų pasidariau dėlto, kad pamačiau, kad pasaulį nuo įvairiausių sukretimų gali išgelbėti tik Katalikų Bažnyčia.

Tai visa turėdami galvoje žymesni ir gilesni žmonės, kurie nori savo kraštą apsaugoti nuo pavojų, ir įvairiausių klaidų, stengiasi visą viešą gyvenimą tvarkyti pagal Kristaus mokslo dėsnius. Taiš keliais eina Portugalų ministerių pirmininkas Salazaras, prieš kurį buvo pasikėsinę komunistai ir norėjo nužudyti. Portugalijos ministeris pirmininkas Salazaras daug stiprybės semia iš Šv. Sakramento, kurį dažnai priima; ant jo rašomojo stalo guli šv. Raštas, kurį dažnai skaito, ant jo stalo taip pat guli ir Popiežių žymesni raštai, kurie nurodo, kaip geriausiai galima sutvarkyti viešas gyvenimas pagal Kristaus mokslo dėsnius. Tuo pačiu keliu eina ir Airijos prezidentas de Valera, kuris stengiasi pats būti kataliku ne iš įpročio ar metrikų, bet gyvenimo katalikas, kuris ir valstybės reikalus tvarko pagal Kristaus mokslą.

Neseniai Vengrijoje ministeriu pirmininku išrinktas Imredy, seime aiškiai pasakė, kad viešas ir privatus gyvenimas turi būti tvarkomas pagal Kristaus mokslą ir pats atkalbėjo parlamente maldą, kurioje prašė Šventosios Dvasios, kad seimo darbai būtų naudingi kraštui ir malonūs Dievui. Tai ener-

gingas ir žvalus valstybės vyras, kuris savo simpatišku gyvenimu ir tauriu būdu daug įgijo šalininkų.

Daugiausia šiais laikais reiškia Popiežiaus Pijaus XI žodis, kuris matydamas pasaulį išklimpusį į įvairias klaidas, stengiasi gelbėti: nurodo klaidas ir duoda vaistų.

Dabartiniu metu Vokietijoje siaučia per daug didelis žmogaus kraujo ir kūno garbinimas (rasizmas). Ir Italijoje kraujo ir kūno vertinimas išėjo iš ribų. Liepos mėn. 29 d. priimdamas Tikėjimo platinimo kolegijos auklėtinius Popiežius pasakė kalbą, karioje pasmerkė iš ribų išeinantį vertinimą žmogaus kraujo ir kūno (rasizmą) ir perdėtą nacionalizmą. Ir daugelis paklausė popiežiaus balso. Pavyzdžiui, tokioje Vokietijoje, nors katalikams yra bandymo ir sunkios valandos, bet jie uoliai ir drąsiai išpažįsta savo tikėjimą. Vienoje vietoje žymų valdininką skatina rašyti į nacionalsocialistus ir net pradėjo gąsdinti; kad iš vietos atleis, jei neįsirašys į partiją. Žymus valdininkas pasitraukė iš vietos, nuėjo prie bažnyčios pardavinėti žvakių, bet nieku būdu neišsižadėjo katalikų tikėjimo. Labai daug tokių atsitikimų esti Vokietijoje, bet pasitaiko ir kituose kraštuose. Tokie žmonės yra katalikai ne iš paso ar metrikų, bet gyvenimo katalikai, kurie žino, kad jų pavyzdys stiprina silpnesnius ir parodo, kad yra žmonių, kurie neleidžia savo sąžinės ir proto paminti po svetimu batu. ("M. L.").

Ryšiai Viso Pasaulio Lietuvių Tarpe

Po Jeruzalės išgriovimo žydai pasklido po visą pasaulį. Bet per amžius jie nesutraukė ryšių. Jei vienoje šalyje jų tautiečius ištinka kokios nelaimės ar persekiojimai, tai kitoj, laimingesnėj šalyje gyvenantieji pasiskubina su pagalba skriaudžiamiesiems viengeniems. Matome dabar, kaip Amerikos žydai rūpinasi padėti Vokietijos žydams ir Palestinoj esantiems.

Ne vien žydai pasklido po visą pasaulį. Panašiai yra atsitikę su veiki visomis tautomis. Pasklidimas tautos po pasaulį, nėra tautos nelaimė. Kas sakys, kad nelaiminga anglų tauta dėlto, kad jos tautiečiai pasklido po visą pasaulį?

Ar lietuvių tauta nelaiminga dėlto, kad ir ji, kaip daugelis kitų, pasklido po visą pasaulį? Išėivija lietuvių tautai būtų tikra nelaimė tada, jei lietuviai įvairiose šalyse gyvenantieji nepalaikytų ryšių savo tarpe. Nuo pat išėivystės pradžios lietuviai palaikė ryšius su savo senąja tėvyne. Išėiviai palaikė ryšius su saviškiais ir svetimuose kraštuose. Mes Jungtinėse Amerikos Valstybėse gyvendami, palaikome ryšius įvairiomis organizacijomis, suvažiavimais, parapijomis, laikraščiais, radio valandomis, bizniais ir t.t. ir t.t.

Bet mūsų ryšiai siekia ir už Jungtinių Valstybių ribų. Mes palaikome ryšius su Kanados lietuviais.

Pagalios artimi ryšiai užmezgami su tolimos Pietų Amerikos lietuviais. Tvirti, patovūs ryšiai tarp šiaurės ir pietų Amerikos buvo atlikti per kelionę Jo Malonybės didžiai gerb. praloto M. L. Krušo, šv. Jurgio parap. klebono, Chicago, Ill. ir gerb. kun. J. Paškausko, Visų Šventųjų parap. klebono, Roseland, Ill. Tos kelionės pirmutinė paseka yra išsiuntimas būrelio seselių Pranciškiečių pas Brazilijos lietuvius į Sao Paulo. Antra paseka bus ta, kad netrukus išvyks į Pietų Ameriką Tėvų Marijonų misija ir apsistos Montevideo mieste, Urugvajuje.

Mūsų ryšiai su Pietų Amerikos lietuviais didės ir stiprės, jei kuo didesnis skaičius mūsų lietuvių susipažins su tais kraštais ir tenyškėjų lietuvių gyvenimu. O į pažintį su jais mus suveda gerb. kun. J. Paškauskas su savo knygele **Pietų Amerikoje — Kelionės Įspūdžiai**. Visiems "Laivo" skaitytojams patariame tą knygelę išigyti ir perskaityti. Gaunama "Drago" knygyne, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Kaina 25c.

Mūsų pasauly, ir visoje gamtoje, egzistuoja ne tiesa, tik Dievas; ne meilė, o tik Amžinasis Jo Žodis, kurs mums ir gerai ir blogai elgiantis, lygiai meile atsako; ne jėga, tik neišmatuojama Jo valios ir didybės galybė!

Kam nors išstartas nuoširdus, užuojautos žodis, yra vienas dangišrame vainike daimanto akmenėlis.

* * *

Visada, kai žmogus subedievėja, jis pasijunta esąs ir gašlus ir šiurkštus.

REMKITE MISIJAS

MARIJONŲ Misijonierių Draugija buvo įsteigta su tikslu kuo daugiausia sielų išliuosuoti iš skastyklos ir antra, padėti visiems misijonieriams, o ypač mūsų Marijonų misijonieriams, visais galimais būdais. Šį tikslą siekiame malda ir rinkimu visokiausių dalykų, kuriuos sutvarkę siunčiame misijoms. Šiuomi kviečiame ir Jus, brangieji, stoti su mumis į šį darbą savo maldomis ir pasišventimu.

Pirmučiausia, (žinoma po maldos) prašome rinkti visokius vartotus pašto ženklus, Amerikos ir kitų valstijų. Šis darbas atneša daug pelno misijų tikslams. Čia svarbu, kad renkant ženklus liktųsi maždaug pusė colio popierio aplink ženklą jį apkerpant ar atplėšiant. Geriausia laukti kol surenkama bent keleta svarų pašto ženklų ir tada visus atsiųsti "fourth-class" paštu, kuris pigus ir patogus. Šis siuntimo būdas tinkamiausias visiems dalykams siuntinėti.

Misijonieriams reikalingi ražančiai ir visoki medalikėliai; todėl seni ir sutraukti ražančiai, įvairūs medalikėliai yra priimtini. Pagonis galima patraukti visokiais blizgučiais. Todėl prašomi įvairiausi blizgučiai: karoliai, apirankės, žiedai, seni laikrodėliai, o ypač senas auksas. Toliau naudingi religiniai paveikslai ir šventi paveikslukai. Katalikiškos knygos ir žurnalai bus maloniai priimti.

Kviečiame visus Kristaus Karaliaus Laivo skaitytojus į talką. Šis darbas visai nesunkus, kiekvienam prieinamas, o kartu daug padės misijonieriams, kurie kartais ir reikalingiausių dalykų sau negali pasirūpinti. Priimamos ir piniginės aukos skirtos mūsų misijoms Harbine, Mandžiuke.

Per pereitus keleta mėnesių gavome nemažą siuntinių ir aukų. Aukavo po dolerį: E. Mažauskaitė, Washington, D. C., M. Ališauskienė, Chicago, Ill., J. Gruodis, Spring Valley, Ill., O. Kybartienė, So. Boston, Mass., A. Skuodienė, Melrose Park, Ill., O. Zeber-tavičienė, Seltzer City, Penna., M. Blažauskienė, New Britain, Conn., Cath. Kasper, Cumbola, Penna. 50c davė A. Švilpauskienė, Melrose Park, Ill.; 25c atsiuntė B. Giedrienė, Baltimore, Md. Nuširdžiai tariame ačiū visiems aukotojams ir bendradarbiams.

Aukos, pašto ženklai ir kiti daiktai siunčiami Juo adresu: **Mission Club, Marian Hills Seminary, Hinsdale, Illinois.**

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Į Lietuvį Katalikiškąją Visuomenę Amerikoje

550 metų Katalikiškosios Lietuvos ir 20 metų laisvos Tėvynės sukakčių proga kilo sumanymas tuos taip labai reikšmingus mūsų Tautai įvykius įamžinti įvedant **Amžinąją Šv. Sakramento Adoraciją** šv. Mikalojaus—s.s. Benediktinių bažnyčioje Kaune. To samanyto reikšmę bei naudingumą suprato Lietuvos katalikiškoji visuomenė, o ypač, kaip visur ir visuomet, giliai tai atjautė Amerikos Lietuviai. Jie įrodė tai savo aukomis. Gerb. kun. D. Mikšys applankęs tik mažą dalį amerikiečių lietuvių, surinko 6000 dolerių, kuriuos per kasos globėją kun. Linkų esame gavę; kai kas prižadėjo dar savo akas prisiųsti vėliau.

Adoracijos įrengimą norėjome užbaigti š. m. spalio mėn. pabaigoje. Darant gi remontą atsirado daug sąmatoj nenumatyty išlaidų, ir todėl pilnai bažnyčią paruošti tegalėsime tik surinkus dar apie 5000 dol. reikalingų lėšų. Didelė dalis svarbesnių darbų jau atlikta. Visiems tautiečiams Amerikoje, prisidėjusiems įvykdyti tą kilnų sumanymą gausingomis aukomis, nuoširdžiai dėkojame.

Amžinosios Šv. Sakramento Adoracijai Rengti Komiteto —

Pirmininkas † **Vysk. T. Matulionis**
Iždininkas **Kun. M. Bugenis**

1938 mt. spalio mėn. 4 d.

Kaunas, Benediktinių g. 4 c.

Vytauto Didžiojo universitetan iš viso įstojo 2,575 studentai. Į Teologijos - Filosofijos skyrių įstojo 169, į Humanitarinių — 255, į Teisių — 704, į Gamtos — 231, į Medicinos — 660, į Technikos — 556.

* * *

Lietuvoj cukraus suvartojimas pakilo 24 nuoš., o Latvijoje 20 nuoš. Bet latviai nuo seniau buvo įpratę daugiau cukraus vartoti. Vienas latvis vidutiniškai per metus savar-

toja 22 kilogr. cukraus, o lietuvis tik 12 kilogramų.

* * *

Lenkijos laikraščiai daug rašo apie prekybines galimybes su Lietuva. Rašo, kad Klaipėda esanti patogus jų prekėms uostas.

* * *

Iš Vilniaus į Kauną atvyko prekybos rūmų delegacija ištirti galimybes miško plukdymą Nemunu. Lenkai nori savo miško medžiagą teikti Klaipėdos lentpiūvėms.

Rašo apie tai, kaip jų medžiai Nemunu per Vilnių ir Kauną bus plukdomi į Klaipėdą. Bet tos viltys vis dar nesikūnija.

* * *

Lietuvos kariuomenė jau grįžo iš "karo". Mat rugsėjo mėnesį buvo manievrui. Tai daug kas manė, kad prasidėjo ar prasidės karas.

* * *

Lietava pabaigė derybas su Vokietija dėl miško. Susitarta, kad Vokietija gaus iš Lietuvos miško pirktis už 5 mil. litų.

* * *

Kretingoje prasidėjo kolekta įtaisymui šv. Antano varpo.

* * *

Šiomet į Telšių Kunigų Seminariją naujų klierikų įstojo 30.

* * *

Mažeikiuose apskrities valdyba įrengė modernišką ligoninę. Taipgi pastatyti Lietuvos Banko skyriui gražūs namai.

* * *

Praejusią vasarą prof. K. Pakštas lankėsi Lenkijoje, Jugoslavijoje, Vengrijoje ir Italijoje. Prof. Pakštas Jugoslavijoje labai nustebino slovėnus, kai prabilo į juos jų gimtoje kalboje.

* * *

Vilniuje, Trakuose ir Gardine daromi kasinėjimai praeities tyrinėjimams. Atkasama daug įdomybių. Atskleidžiama 1000 metų Lietuvos istorijos paslaptys.

* * *

Spalių 8-9 d. Kaune įvyko Krikščionių Darbininkų Sąjungos suvažiavimas. Posėdžiavo Marijonų salėj. Tos Sąjungos globėjas yra vysk. T. Matulionis.

* * *

Lietuvos prez. Smetona vasarą praleido savo gimtinėje Užugirio kaime. Rugsėjo m. pabaigoje sugrįžo į Kauną.

Lietuvoje viešėjo ekskursija iš 30 žmonių iš Tilžės.

* * *

Iki rugsėjo 18 d. Lietuvos Pienocentras šiais metais sviesto į užsienius išgabeno 12,534,152 kilogramų, o pernai per tą laiką išgabeno 10,707,429 kilogramų.

* * *

Kretingoje statoma didžiulis linų apdirbimo fabrikas ir didžiausia žemaičių plytinė.

* * *

Rugsėjo 19 d. į Vokietiją išgabenta 57 veislinės karvės. Jos buvo supirktos Panemunės ir Pagėgių apylinkėse.

* * *

Lenkai planuoja Klaipėdoje statyti lentpiūvę.

Kauno vokiečiai gavo iš "anos pusės" griežtą įsakymą išsikraustyti iš žydų butų.

* * *

Telšių Kunigų Seminarijos auklėtiniai autobusu buvo nuvykę į Varnius. Grįžtant įvyko nelaimė su kita mašina. Autobusas nuvirtu nuo aukšto skardžio, bet laimei seminaristai išliko gyvi ir be didesnių susižeidimų.

* * *

Varšuvoj ši mėnesį įvyks Pabaltijo valstybių Vokietijos ir Lenkijos geležinkelių konferencija. Joje dalyvaus ir Lietuva.

Arkivyskupas Jurgis Išklaušė

A. M. praneša, jogei per kiek laiko turėjasi skaudančią ranką, taip kad visai negalėjusi ją naudoti. Būdamas "Laivo" skaitytoja jai teko pasiskaityti apie a. a. Jurgi Matulevičių ir jo maldų išklausymo galybę. Tad nusprendė pradėti noveną prie jo, prižadėdama, jei ranka pasveiks, paskelbti apie tai "Laive". Atliko vieną 9 dienų noveną, bet nebuvo jokių rezultatų. Tvirtai tikėdama, visgi, kad jos maldos bus išklaustos, pradėjo antrąją — ir susilaukė maldaujamos malonės. Ranka visiškai išgijo ir gali su ja dirbti. Iš dėkingumo a. a. Jurgiui, už aptarėtą malonę per jo užtarymą, dabar apie tai praneša "Laivo" skaitytojams.

* * *

Šv. Ambrozijus parašė: "Teatgyja mu-myse Marijos meilė, o tada kiekvienas mūsų garbins Dievą ir būsime laimingi".

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Popiežiaus Taikos Prakalba Vokietijoj Uždrausta

Vokietijos nacių vyriausybė uždraudė skelbti popiežiaus taikos prakalbą, pasakytą per radio. Buvo uždrausta laikraščiuose apie ją ir minėti.

Lenkijos Katalikiško Jaunimo Suvažiavimas

Rugsėjo 25 ir 26 d. Čekoslovakijoj įvyko Lenkijos katalikiško jaunimo suvažiavimas. Dalyvavo apie 100,000 asmenų. Dalyvavo Lenkijos vyskupai, jų tarpe buvo ir Vilniaus arkivyskupas Jalbžykovskis. Dalyvavo ir šv. Tėvo nuncijus Lenkijai. Suvažiavimo šūkis: Statyti Lenkiją Kristaus mokslo pamatais.

Tą pat progą įvyko ir Lenkijos episkopato suvažiavimas, kur dalyvavo visi Lenkijos vyskupai.

Leidžia Keliauti Tikybiniais Reikalais

Italijos vyriausybė yra uždraudus savo piliečiams keliauti į Prancūziją. Tą padarė dėlto, kad Italijos pinigai neitų užsienin. Prancūzija atkeršijo tuo patim, tai yra uždraudė savo piliečiams keliauti Italijon. Bet padarė išimtį tiems, kurie keliauja Romon tikybiniais reikalais.

Dabar pasirodo, kad tokią pat išimtį padarė ir Italijos vyriausybė. Italijos vyriausybė leidžia į Prancūziją tuos, kurie keliauja į Ljurdą.

Nacių Chuliganizmas

Spalių 8 d. buvusios Austrijos sostinėj Vienoj įvyko riaušės prie šv. Stepono katedros.

Kardinolas Inntizer per rašančiaus pamaldas sakė pamokslą, nurodydamas sunkią katalikų padėtį dabartiniais laikais ir ragino žmones, nežiūrint į persekiojimus laikytis tikybės.

Tas negalėjo patikti naciams. Šnipai davė žinią nacių jaunimo centrui ir netrukus atsirado prie katedros būriai chuliganų. Po pamaldų žmonės einant iš katedros prasi-dėjo chuliganiški darbai. Nacių jaunuoliai puolė arkivyskupo rūmus, išlaužė duris, išlaužė į vidų, grobė rakandus, paveikslus ir

kryžius nuo sienų, nešė lauk ir degino. Lan-gų stiklais buvo sužeistas kardinolo veidas.

Visiems aišku, kad šitoks nacių pasielgi-mas yra tikrai barbariškas. Todėl ir nacių vadai bando išsiteisinti ir bėdą meta ant komunistų. Čia, girdi, ne kita kas buvo, o sta-čiai komunistų provokacija.

Betlejuje šiais laikais gyventojų yra apie 7,000. Jų tarpe yra tik vienas žydas.

Vokietijoje ir buvusioje Austrijoje nepa-tinkami vyriausybei katalikai gabenami į koncentracijos stovyklą. Ten jiems nelei-džiama atlikinėti religinių apeigų. Neleidžia-ma suteikti paskutinį patarnavimą nei mirš-tantiems. O mirusius sadegina.

Ši rudenį Klaipėdos krašte įvyks seime-lio rinkimai. Vokietininkai jau išsijuosę ten dirba.

Lietuva eina prie užmezgimo prekybinių ryšių su Turkija.

Kanados Jaunimo Kongresas

Ottawa, Canada. — Spalių 8 d. čionai, Kanados sostinėj įvyko Kanados katalikų jaunimo kongresas. Ypatingiausias lietuviams daiktas yra tai tas, kad tame kongrese buvo atstovaujamas Kanados lietuvių jaunimas. Atstovais atsuntė Montrealio lietuvių šv. Kazimiero parap. Atstovais buvo studentas Edv. Andriukaitis ir Petras Bobinas, Mont-realio lietuvių klebono brolis. Ryšium su kongresu buvo radio programa. Stud. Andriu-kaitis gavo progą per radio prabilti lietu-viškai.

Milijonai Žmonių Aplankė Šventyklą

Kanados stebuklingą vietą, netoli Quebeco kur yra apsireikšusi šv. Ona, aplankė 14-044,917 maldininkų. Ta vieta ėmė garsėti nuo 1658 m. ir minėtas maldininkų skaičius yra nuo tų metų skaitomas. Šiomet iki šiol tą vietą aplankė 572,250. Ten šiomet jau atlaikyta 11,500 šv. Mišių ir išdalinta 297,000 komunijų.

Bulgarijos Karalienė Katalikiškoj Bažnyčioj

Bulgarijos karalienė Joana su sūnumi Borisu buvo svečiuose pas Anglijos karalių ir karalienę. Esant Škotijoje ir viešint Balmoral rūmuose, sekmdieniu atėjęs karalienė viešnia su sūnumi atvyko į katalikišką bažnyčią Braemar miestely.

Nedaugelis iš bažnyčioj buvusių žmonių pažino aukštą viešnią ir svečią.

Pasaulinė Paroda Romoj

1942 metais Italijos vyriausybė rengia pasaulinę parodą. Toje parodoj bus pastatytas katalikiškas paviljonas. Pačiame parodos viduryje bus paminklinė bažnyčia. Švento Tėvo noru ši bažnyčia bus apaštalių Petro ir Povilo vardu. Apie tą bažnyčią grupuosios katalikiškos parodos pastatai.

Premieras Mussolini pasirinko, kad katalikiškas skyrius gautų tinkamiausią vietą.

Ką Pasakė Protestantų Vyskupas

Šiaurinėj Airijoje, vadinamoj Ulster, tapo pradėta taip vadinama Civic Week. To krašto sostinėj Belfaste ta proga įvyko iškilmės ir be kitų kalbėtojų kalbėjo vietos protestantų vyskupas. Jisai pasakė:

“Aš netikiu, kad Belfast yra žiaurus ir netolerantiškas miestas. Aš tikiu, kad mūsų miesto gyventojai yra žmoniški ir tolerantiški. Mūsų pareiga žiūrėti, kad taip liktų ir ant toliau. Mes privalome ugdyti gyvenimą tarp visų luomų ir visų tikybių. Turime žiūrėti, kad niekas nenukentėtų dėl savo išpažįstamo tikėjimo. Turime žiūrėti, kad su kiekvienu būtų teisingai pasielgta nežiūrint į tai, prie kokios ten grupės žmogus neprigulėtų”.

Ta prakalba nepatiko tiems, kurie yra griežtai nasistatę prieš katalikus. Tie katalikų priešai darbuojasi, kad kelti nesutikimus tarp protestonų ir katalikų, kad tokie būdu sutrukdžius Ulsterio prisidėjimą prie didžiosios Airijos. Iki šiol tą susijungimą trukdo tas, kad Ulstery dauguma yra protestantai, o didžiojoj Airijoje katalikai.

Visi kentėjimai, kokius tik mums tenka patirti, — yra tai dvasinių rožių dygliai, kurias Dievas laiko savo rankoje.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Svečiai Iš Bostono

Montreal, Canada. — Spalių 9 d. šio miesto lietuviai minėjo Vilniaus užgrobito sukaktuves. Masmitingas įvyko šv. Kazimiero parap. salėj. Žmonių buvo daug, programos turiningas, o kalbėtojai buvo net iš kitos “karalystės”, iš Bostono. Buvo “Darbininko” štabo nariai A. Kneižys ir A. Peldžius ir kun. J. Petrauskas iš Montello. Pasakė įdomias kalbas. Programą išpildė parap. choras varg. Židžiūno vedamas.

Po visam buvo priimta rezoliucija, pasmerkianti lenkų smurtą ir lietuviams daromas skriaudas.

Šios kolonijos lietuviai gerai gyvuoja. Parapijonai sutaria su savo dvasios vadu. Bendromis pastangomis neseniai čia atnaujinta lietuvių bažnyčia.

Naujos Salės Įkurtuvės

Montello, Mass. — Spalių 11 d. įvyko lietuvių šv. Roko parapijos salės įkurtuvės. Žmonių buvo sasirinkę arti tūkstančio. Pramoga labai gerai pavyko. Tarpe atsilankiusių buvo daug jaunimo.

Parapijos Balius Gerai Pavyko

Cambridge, Mass. — Lietuvių parapijos metinis balius įvyko spalių 12 d. Elks Ballroome. Oras buvo gražus, net peršiltas. Žmonių susirinko pusėtinai ir pramoga pavyko.

Spalių 16 d. lietuvių parap. salėj įvyko Pilnųjų Blaivininkų seimas. Prasidejo iškilmingomis šv. Mišiomis. Pamokslas buvo apie blaivybę.

Po pamaldų, po pietų parap. salėj įvyko seimas, kur dalyvavo atstovai iš įvairių kolonijų.

Vietos gerb. klebonas kun. P. Juškaitis yra uolus blaivybės rėmėjas ir platintojas.

Iš Visų Kolonijų Į “Darbininko” Balių

So. Boston, Mass. — “Darbininko” metinis balius įvyks šeštadienį, spalių 29 d. Elks ballroome, 8 Magazine St., Cambridge, Mass. Į tą balių rengiasi atsilankyti ne vien vietiniai lietuviai, bet iš visų apylinkių kolo-

niju — Worcester, Lawrence, Haverhill, Montello, Norwood ir kitų. Baliuje dalyvaus Jack Sharkey, buvusias pasaulinis bokso čempionas ir James M. Curley, buvusias Mass. valstybės gubernatorius. Abu svečiai pasakys po prakalbėlę.

“Darbininko” metinis balius, tai svarbiausias šios apylinkės metinis įvykis.

Protestantai Pagelbėjo Katalikams

Plymouth, N. S. — Šio miestelio katalikų bažnyčia sudegė. Su pamaldomis būt buvęs tikras vargas, jei ne protestonų palankumas katalikams. Vietos protestonų ministeris pakvietė katalikus laikyti savo pamaldas jo vedamoje bažnyčioje. Tuo tarpu katalikai rūpinasi atstatyti savo sudegusią bažnyčią.

Paminklas Kolumbui

Spalių 12, 1942 sueis 450 metų nuo to laiko, kai Kolumbas atrado Ameriką. Ta proga rengiamasi pastatyti paminklą. Suplanuota pastatyti didžiulį švyturį pajūryje Dominikinėj respublikoj. Tai vieta, kur Kolumbas buvo apsistojęs. Paminklas atseis \$1,500,000. Bus bandoma paminklą pastatyti iki minėtų sukaktuvių.

Vargovininkavo 62 Metus

Fremont, Ohio. — A. Menkhaus, 82 metų amžiaus, Šv. Juozapo parap. vargovininkas, rezignavo iš savo vietos. Jisai toje parapijoje išvargovininkavo 62 metus. Per tą laiką ėmė tik du sykiu vakacijas.

Labdarių Suvažiavimas

Richmond, Va. — Čionai įvyko Amerikos labdarių suvažiavimas. Nuo labdaringųjų dr. jų suvažiavo delegatai iš visų diecezijų. Tai buvo 24-tas metinis labdarių suvažiavimas. Prieš 30 metų šiame mieste buvo įsteigta labdaringų dr. jų federacija.

Šiame labdarių suvažiavime dalyvavo ir popiežiaus delegatas arkivyskupas Cicognani. Savo turininyje prakalboje popiežiaus delegatas nurodė, kad šių laikų suirutės kilo dėl religijos apleidimo. Be religijos negali būti doros. Kai nelieka nei religijos, nei doros, tai atsiranda bedievybė ir teroras.

Suvažiavime delegatų buvo 1,500. Dalyva-

vo du katalikai gubernatoriai.

Suvažiavimas džiaugėsi ir gyrė prez. Roosevelto pastangas pagelbėti bedarbiams.

Radio Stotys Pardavimui

Wm. R. Hearst, garsusis Amerikos laikraštininkas, paskelbė parduodas visas savo radio stotis išskiriant dvi — Pittsburghe ir Baltimorėj. Jis taipgi perorganizuoja savo laikraščių leidimą.

* * *

Prez. Roosevelto sūnus James po sunkios operacijos išvyko į Kaliforniją poilsui. Ten išbus apie porą mėnesių.

* * *

Ateinančią vasarą Anglijos karalius ir kralienė atvyks aplankyti Kanados. Keliaus per visą Kanadą nuo Atlantiko iki Pacifiko. Po to pasuks į Jungtines Valstybes ir iš San Francisco, apsistodamas Chicagoy vyks į Washingtoną. Iš ten į New Yorką ir namo.

* * *

Didžiausi Šių Laikų Žmonės

Princetono universiteto pirmųjų metų studentams buvo užduotas klausimas — kas yra šių laikų didžiausias žmogus. Daugumos balsais Hitleris išėjo šių laikų didžiausiu žmogum. Antrą vietą užėmė Anglijos premieras Chamberlainas.

Antras klausimas buvo kas yra didžiausias žmogus šioje šalyje. Didžiuma balsų prez. Rooseveltas pripažintas didžiausiu šių laikų žmogum. Į kitas vietas buvo pastatyti Henry Ford, Chas. Lindbergh ir kiti.

Prezidentienės Gimtadienis

Spalių 11 d. prez. Roosevelto žmona minėjo savo gimtadienį. Jai suėjo 54 metai.

* * *

Neturtą ir nusižeminimą, mes skaitome praprasčiausiu kambarėliu; gi šventieji jį skaitė turtingiausias karalių rūmais!

“Kristaus Karaliaus Laivas”

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir “Laivas” metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio “Laivo” prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790